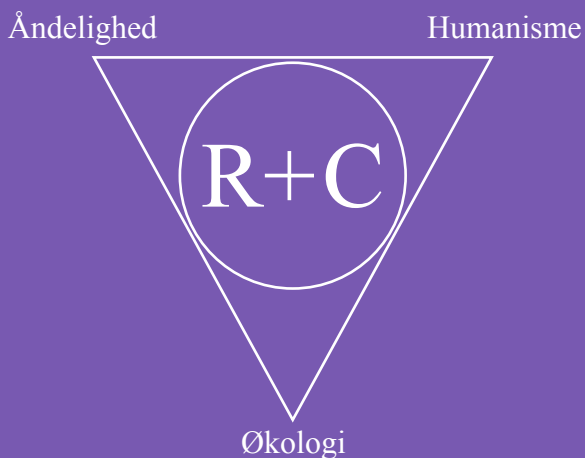

MANIFESTO

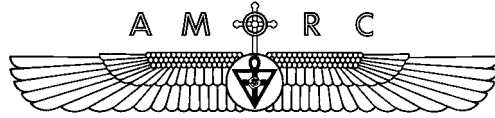
Appellatio Fraternitatis Rosae Crucis 1614 - 2014

Salutem Punctis Trianguli !

I 1614 kom Rosenkorserne ud af anonymiteten ved at udgive *Fama Fraternitatis*. Fire hundrede år senere kalder vi, repræsentanterne for den Højeste Storloge for den Antikke Mystiske Rosenkors-Orden, på kvinder og mænd af gode hensigter til at arbejde sammen med os, for at menneskeheden skal forsones sig med sig selv, naturen og med det Guddommelige. Det er i denne anledning, at vi udkommer med denne *Appellatio* for at værne om åndeligheden, humanismen og økologien...

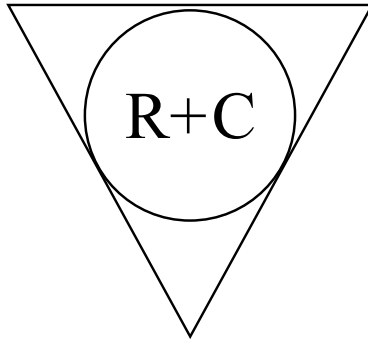

Således er det!

Antiquus Mysticusque Ordo Rosae Crucis

MANIFESTO

Appellatio
Fraternitatis Rosae Crucis

Første udgave: Januar 2014

Forbeholdt alle rettigheder

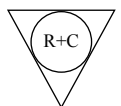
MANIFESTO

Kære læser!

For fire hundrede år siden i 1614 gjorde et mystisk broderskab sig kendt næsten samtidig i Tyskland, Frankrig og England ved at offentliggøre et manifest med titlen *Fama Fraternitatis Rosae Crucis*. På den tid fremkaldte teksten mange reaktioner, særligt fra tænkere, filosoffer og tidens religiøse ledere og i særdeleshed fra den katolske kirke. I almene vendinger fremkaldte dette manifest en universel reform i såvel religiøse som politiske, filosofiske, videnskabelige og økonomiske områder. Ifølge historikere var situationen på den tid yderst kaotisk i mange europæiske lande i en sådan grad, at man åbent talte om en *europæisk krise*.

Fama Fraternitatis blev efterfulgt af to andre manifeste: *Confessio Fraternitatis* og *Det Alkymistiske Bryllup af Christian Rosenkreuz*, som henholdsvis blev udgivet i 1615 og 1616. Forfatterne til disse tre manifeste påstod at tilslutte sig Rosenkors Broderskabet og tilhøre en cirkel af mystikere kendt som *Tübingen Cirkel*. De var alle glødende tilhængere af hermetisme, alkymi og kabbalah. Nogle år senere i 1623 gjorde dette broderskab sig igen kendt ved at sætte en mystisk plakate op i Paris' gader: *Vi, repræsentanterne for Rose-Croix's Højere Kollegium, gør vort ophold i denne by synligt og usynligt ved det Højestes nåde ...*

Formålet med denne *Appellatio* er ikke at redegøre for Rosenkors-Ordenens historie eller Ordenens lære. Gennem den ønsker vi at fejre firehundredårs fødselsdagen for offentliggørelsen af *Fama Fraternitatis*, det grundlæggende manifest for Rosenkors-Ordenen i historiske termer. Hvis vi siger *historisk*, er det fordi denne Orden traditionelt sporer dens oprindelse tilbage til Mysterieskolerne i det gamle ægyptiske 18. dynasti. Faktisk fastslog den berømte Rosen-

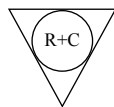

korser Michaël Maier i en af hans bøger: *Vor oprindelse er ægyptisk, brahmanisk, stammende fra de eleusinske og samotrainske mysterier, Persiens magere, pythagoræerne og araberne.*

Tro mod vor tradition udgav vi i 2001 et manifest med titlen *Positio Fraternitatis Rosae Crucis*, hvori vi tilkendegav vores holdning med hensyn til menneskehedens tilstand, især gennem dens vigtigste aktivitets-områder: økonomi, politik, teknologi videnskab, religion, moral og kunst, osv., for ikke at forglemme dens situation i økologisk perspektiv. Dette manifest, som mange historikere sætter på linje med de tre tidligere, er allerede blevet læst over hele verden af millioner af mennesker og har for mange af dem allerede dannet grundlag for refleksion og meditation. I nogle lande er studerende blevet anbefalet at læse den; i andre er den tilmed blevet tilgængelig for offentligheden på kommunale og nationale biblioteker; for ikke at nævne alle dem, der har lagt den på internettet.

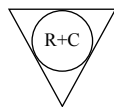
Fire hundrede år efter *Fama* og tretten år efter *Positio* mener vi, at det var nødvendigt endnu engang at gentage vores egen særlige bekymring angående menneskeheden. Tiden går, men fremtiden som kommer frem årti efter årti, år efter år, giver stadig grund til bekymring. Den ”krise”, som det almindeligvis kaldes, ser ud til at være blevet fast forankret i mange lande. Alligevel er vi hverken pessimistiske eller apokalyptiske angående fremtiden. I *Rosenkors Profetierne*, som blev publiceret i december 2011 skrev vi om dette tema: *Vi er optimistiske med hensyn til fremtiden ... Under overfladen er besværlige tider, som vi passerer, en ”nødvendig overgang”, som kan gøre menneskeheden i stand til at transcendere sig selv og blive genfødt.*

Ligesom *Positio* er *Appellatio* ikke forbeholdt en elite, men den er til alle de mennesker, der hører om dens udgivelse og giver sig tid til at læse den. Nogle vil finde den temmelig alarmerende, mens andre vil betragte den som noget utopisk. Den er absolut hverken dogmatisk eller ideologisk. Gennem den ønsker vi ganske enkelt at udtrykke ideer, som hverken er nye eller originale i sig selv, især ikke for Ro-

senkorsere, men som vi ser det, så opfordrer den mere end nogensinde til grundig eftertanke. I virkeligheden ønsker vi at udsende en appel til åndelighed, humanisme og økologi, som for os er vilkårene for, at menneskeheden kan regenerere på alle planer og finde den lykke, som den længes efter.

A.M.O.R.C.s Højeste Råd

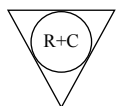

APPEL TIL ÅNDELIGHED

Efter vores opfattelse er den krise, som rammer mange om ikke alle lande, ikke kun social, økonomisk og finansiel. Det er konsekvenserne af civilisationens krise, i et videre perspektiv af ordet. Sagt på en anden måde er det menneskeheden som sådan, der er i krise. Men hvilken slags krise? Selvom vi delvist svarede på det spørgsmål i *Positio*, anser vi det for nødvendigt at vende tilbage og uddybe det. Vores filosofi og idealer leder os til at anse det for en pligt at involvere os, både som Rosenkorsere og som medborgere. Som sådan og i modsætning til hvad der måske er blevet sagt om os, så har vigtigheden af, at vi tilslutter os åndelighed, aldrig svækket den interesse, vi har for det materielle, ikke det mindste, fordi det ultimative mål for vores stræben altid har været at opnå mesterskab i livet.

Først tror vi, at menneskeheden er i en åndelig krise. Efter vores opfattelse har dette uigendrivelige faktum to grundlæggende årsager: De store religioner, der er etableret for adskillige århundreder siden, besvarer ikke de eksistentielle spørgsmål, som nutidens kvinder og mænd stiller sig selv. Deres doktriner så vel som deres moral er ikke tilpassede, og det forklarer, hvorfor de i stigende grad bliver forladt, og det efterlader således et vakuum, som mange mennesker ikke engang længere forsøger at fylde ud. I de såkaldt udviklede lande er samfundet samtidig blevet mere og mere materialistisk, idet det opdanner mennesker til at søge lykke gennem materielle ejendele og overdreven forbrug. Denne trend har forøget pengenes magt betragteligt og har forvrænget deres brug. De er gået fra at have været et middel til at blive selve målet, en ting som man ønsker at eje som sådan, selv om de ikke er noget i sig selv.

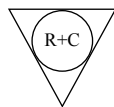
Betyder det så, at nutidens religion ikke har nogen fremtid? Inden vi svarer på det spørgsmål ønsker vi at gentage, at vi respekterer dem for alle de ædle ting, som de kan tilbyde deres tilhængere, for at de

kan blive i stand til at praktisere deres daglige tro. Men som vi har sagt tidligere, har samvittigheden og mentaliteten i høj grad udviklet sig, siden de blev til, og derfor er deres trosbekendelser forældet i mange menneskers øjne, særlig hos de unge. Da de ikke har været i stand til, ikke vidst hvordan eller ikke ønsket at opdatere deres lærdomme, tænker vi, at de er dømt til at forsvinde på sigt. Som et resultat er alt, hvad der vil blive tilbage af dem, monumenterne, der er skabt til dem, såvel som de tekster, der relaterer til dem, inklusiv dem der er anset for at være hellige, så som Biblen, Koranen, Upanishaderne, Tripitaka osv.

Hvad angår emnet penge, så er det ikke et spørgsmål om at gribe til karikatur eller demagogi. Som et middel til udveksling er de nødvendige for at leve i samfundet. Vi har brug for dem for at skaffe os, hvad der er nødvendigt til vort materielle velbefindende og for at tilfredsstille de rimelige fornøjelser, som vor eksistens kan tilbyde. Men over tid har de tiltaget for meget vigtighed, lige til det punkt, hvor de betinger og styrer praktisk taget alle sektorer af menneskelig aktivitet. De har i dag opnået kult-status, nærmest som en religion, som sandsynligvis har det største antal tilhængere i verden. Uheldigvis ofrer vi hver dag på deres alter de mest elementære etiske værdier (ærlighed, integritet, retfærdighed, solidaritet, osv.), så de mere end nogensinde udgør et middel til forfald.

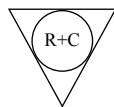
Tro ikke ud fra det ovennævnte, at Rosenkorserne er for *fattigdomsløftet*, og at de tror, at materiel velstand er uforenelig med åndelighed. Lige siden mennesker dukkede op på Jorden, har de søgt at forbedre deres livsvilkår og være lykkelige. Denne tendens ligger inde i deres dybere natur og er en del af den proces, som vi kalder *evolution*. Det betyder ikke, at målet for eksistensen er at blive rig, men det er hverken naturligt eller normalt at aspirere efter at blive fattig. Desuden gør det faktum, at man er materiel eller finansiel nødlidende ikke en person bedre i menneskelige termer og er ikke et kriterium for åndelig udvikling, og det er det for så vidt heller ikke ved at være rig.

Det er vores opfattelse, at lykke, som mennesker aspirerer efter mere eller mindre bevidst, findes i balancen mellem det materielle og det åndelige og ikke i udelukkelse af den ene eller anden. Det er grunden til, at et individ ikke kan være lykkeligt, hvis han kun vier sig til det åndelige lige til det punkt, hvor han berøver sig selv livets rimelige fornøjelser. Det samme gælder for den, der gør materielle ejendele til eneste grundlag for hans velvære. Det forklarer, hvorfor mange mennesker, som vi anser for at være velstående er dybt ulykkelige. Det er, fordi de lider af en indre tomhed, som *al rigdom i verden* ikke ville kunne fylde. Vi er alle fortrolige med udtrykket: *penge kan ikke købe lykke*, selv om de godt kan være en medvirkende faktor.

Hvis vi antager, at et menneske ikke udelukkende er en krop af materie, der bliver holdt sammen af fysik-kemiske processer, men at det også har en sjæl, så kan vi nemt forstå, at den også kræver en form for næring: åndelighed. Men hvad er åndelighed? I overensstemmelse med hvad vi har sagt tidligere, transcenderer den religiøsitet. Med andre ord, den er ikke begrænset til at tro på Gud og følge en religiøs trosbekendelse, uanset hvor respektabel den måtte være. I stedet for består den i at søge en dybere mening med tilværelsen og gradvis vække det bedste inde i os selv. Men denne søgen efter mening og forbedring mangler frygteligt i dag, og det forklarer den kaotiske tilstand verden er i og den modløshed, som den er sunket ind i de sidste årtier.

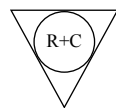
Størstedelen af folk i alle lande og nationer føler de er i en mørk tunnel, som ingen kan se en vej ud af, selv ikke de, der leder og styrer dem. Yderligere er de ikke opmærksom på, at det lys, som de håber vil vise sig, kun kan komme fra dem selv. Og ikke fra en ydre kilde. Det bringer os tilbage til åndeligheden og behovet for at se efter noget andet end materialisme som løsning på de problemer, som menneskeheden er konfronteret med. Men du kan være et af de mennesker, som ikke accepterer sjælens eksistens, og det har du naturligvis ret til. Hvis det er tilfældet, så tillad os at stille dig følgende spørgsmål og tag dig gerne tid til at besvare dem:

- Hvad tilskriver du det, som sædvanligvis er kendt som ”samvittighedens stemme”?
- Hvordan forklarer du menneskelige anlæg for god vilje, generøsitet, empati og kærlighed?
- Tror du inderst inde, at de allersmukkeste kunstværker, uanset om det er malerier, skulpturer, musik eller andre slags, at de kun er opstået i sindet hos dem, der har skabt dem?
- Hvordan forklarer du, at millioner af mænd og kvinder i hele verden har oplevet klinisk død, før de igen kom tilbage med erindringen om, hvad de ”så” og ”hørte” i det vi almindeligvis kalder *på den anden side*?
- Tror du virkelig, at hvis sjælens eksistens blot var en illusion, at de store tænkere og filosoffer, som menneskeheden har kendt, ville ha erkendt, at den var en indlysende sandhed?

Ethvert menneskeligt væsen ejer med sikkerhed en sjæl. Efter vores opfattelse er det den, der gør hver enkelt af os til en bevidst levende ting, der er i stand til at tænke og opleve sindsbevægelse. Den bedre del af den menneskelige natur bor også inde i den. Når vi lever på Jorden, er det lige netop for at højne vores bevidsthed om dens gode egenskaber og udtrykke dem gennem vores vurderinger og handlinger. Uheldigvis anvender for få mennesker dette, inklusiv troende, og det forklarer tilstedeværelsen af uvilje, intolerance, selviskhed, jalousi, stolthed og had i verden, og alt det, som stammer fra dette i form af uretfærdighed, konflikter, ulighed og lidelse. Det er sandt, at ondt kun eksisterer i fravær af det gode og kun har sin rod i den menneskelige adfærd. Derfor er det hverken Guds arbejde eller djævlens, som aldrig har eksisteret, og heller ikke dæmonernes, som antages at tjene ham.

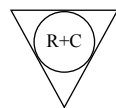
Og hvad så med Gud? I århundreder så troende Gud som et antropomorfisk væsen, som sad et eller andet sted i himlen og præsiderede over hele den menneskelige races bestemmelse. I et forsøg på at få

Guds gunst fulgte de og fortsatte de med at følge de forskrifter, som religionerne opretholdt, og som blev begrundet i deres hellige skrifter. Men at tro på Gud og overholde en trosbekendelse, som siges at være inspireret af Gud, er ikke tilstrækkeligt til at bringe lykke. Ellers ville tusinde millioner af troende, der lever i verden, være lykkelige, med undtagelse af ateister. Det er imidlertid ikke tilfældet. Det betyder, at den lykke, som ethvert menneske aspirerer efter, ligger over religiøsitet. Den bor i åndeligheden, som det blev defineret tidligere.

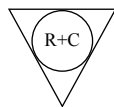
Inden vi giver dig vor opfattelse af Gud, så lad os fortælle dig, hvorfor vi tænker, at det guddommelige eksisterer, og hvorfor ateisme, hvilket er respektabelt i sig selv, er en fejlvurdering: Uanset om vi er troende eller ej, så kan vi ikke benægte, at universet eksisterer. Derfor, set fra et rationelt perspektiv, så er det nødt til at være virkningen af en kreativ årsag. Og da det styres af lovmæssigheder, som videnskabsfolk selv indrømmer, så følger heraf, at denne årsag er meget intelligent. Som en konsekvens, hvorfor så ikke forbinde det med Gud og se Gud som den absolutte og upersonlige intelligens, som er ved skabelsens oprindelse? Vi må huske på, at universet oprindeligt blot var et energicenter på størrelse med et atom, som potentielt indeholdt alle galakser, stjerne, planeter og himmelske legemer, som eksisterer i dag, inklusiv selve Jorden.

Det virkelige spørgsmål, vi kan og burde stille os selv med hensyn til Gud, er derfor ikke om Gud eksisterer eller ikke, men på hvilken måde Gud intervenserer i menneskers liv. Efter vores opfattelse gør Gud det i den udstrækning, som vi respekterer de love, som Gud viser sig igennem i universet, i naturen og i selve menneskeheden. Det indebærer at studere dem, og det har Rosenkorsere altid dedikeret sig til at gøre. Du vil bemærke, at denne tilnærmelse til Gud og den rolle det guddommelige spiller i vores eksistens har en videnskabelig bibetydning snarere end en religiøs. A.M.O.R.C. har aldrig været modstander af videnskab; tværtimod. Derfor har A.M.O.R.C. siden begyndelsen af det 20. århundrede sponseret Rose-Croix University International, inklusiv den naturvidenskabelige afdeling.

Mere end nogensinde er det nu for os tid til at bevæge os fra religiøsitet til åndelighed, og det betyder at erstatte bare det at tro på Gud med kundskab om de guddommelige love – det vil sige, universelle, naturlige og åndelige love. Den velfærd vi søger, inklusiv på det materielle plan, kan findes i denne kundskab og i den visdom, som følger. En gammel Rosenkors talemåde siger, *at mennesket skal befri sig fra uvidenhed og fra uvidenhed alene*. At være uvidende er i sandhed det værste et menneske kan være overfor sig selv, overfor andre og overfor omgivelserne. Det er også kilden til forskellig slags overtro, som fornedrer menneskeheden og forhindrer den i at finde fuldkomængørelse. Derfor giv dit liv en åndelig retning. Med andre ord, vær ikke blot en levende ting, vær en levende sjæl.

Du spekulerer måske over vores opfattelse af sekularisering. Så længe de klassiske eller moderne religioner, østlige eller vestlige, er grundlagt på dogmer og struktureret efter autokratiske systemer, så tænker vi, at sekularisering er absolut nødvendig for at sikre samfundet mod teokratisk afvigelse. Når det så er sagt, så håber vi, at den tid vil komme, hvor åndelighed, som et spørgsmål om kundskab og visdom, vil blive normal praksis og betinge det civile liv. Fra da af vil politik blive ét med filosofi og vil derfor være inspireret af *kærlighed til visdom*, sådan som det var i den græske civilisations storhedstid. Lad os huske på, at denne integration var demokratiets vugge og op-rindelsen til begrebet republik, blandt andet. Lad os også huske på, at størstedelen af dets filosoffer var spiritualister.

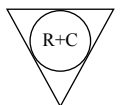

APPEL TIL HUMANISME

Selv om du ikke stiller dig positiv overfor vores opfordring til åndelighed, så vil vi bede dig om at vise menneskelighed i dit daglige liv. I *Rosenkorsdeklaration om de menneskelige pligter* udgivet af A.M.O.R.C. i september 2005 står der i artikel 10: *Det er ethvert individs pligt at betragte hele menneskeheden som sin egen familie og under alle forhold og alle vegne opføre sig som en verdensborger. Det betyder at gøre menneskelighed til grundlag for sin adfærd og filosofi.* Det er helt klart, at hvis alle mennesker optrådte sådan overfor hinanden, så ville ordet *menneskelighed* få sin fulde betydning, og det ville blive en levende manifestation af Jordens broderskab, udøvet yderst ædelt og universelt. Vi kunne så se fred herske mellem mennesker og nationer.

Men hvad menes der med *at være humanist*? For det første indebærer det at betragte alle mennesker som blodbrødre og søstre og at se, at forskelle mellem dem udelukkende er i det ydre. Når det er sagt, så skriver vi ikke under på dogmet om, at hele menneskeheden stammer fra en og samme oprindelige par, som for dem, der tror på Det Gamle Testamente, var Adam og Eva. Uanset om det er fra et ontologisk perspektiv eller fra et videnskabeligt, så er denne påstand ubegrundet. Faktisk ville et sådant blodslægtsskab hurtigt have ledt afstamningen til fysisk og mental degeneration. Efter vores opfattelse har menneskene sin oprindelse i dyreriget, som i sig selv har gennemgået en ekstrem lang og langsom udviklingsproces af liv, siden det dukkede op på Jorden. I al fald deler vi alle de samme gener, og blodet, som flyder gennem vore årer, er grundlæggende det samme. Mere end at forme et fællesskab, så udgør vi selve menneskeheden.

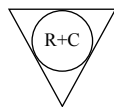
Som du ved, refererer antropologer til tre og endda fire racer: den hvide, den gule, den sorte og den røde. For mange år siden er denne skelnen blevet forladt af de fleste videnskabsfolk, som foretrækker

at anvende det globale begreb en menneskelig race. Ved at gøre det, håber de da mon på at fjerne alle argumenter om en ”fysiologisk” natur fra racisterne? Selv om det er sådan, så er det ikke nødvendigvis racistisk at erkende eksistensen af forskellige ”racer”, især da det ikke kan benægtes, at europæere, asiater og afrikanere alle er hominider, som helt tydeligt er forskellige i morfologiske termer. Det ville være racistisk at tænke og sige, at den ene ”race” er højerestående end den anden, især den vi selv tilhører. Faktum er, at en sand humanist betragter alle mennesker som celler i et og samme legeme – menneskeheden.

Mange mennesker foretrækker dem, der tilhører samme ”race”, har den samme nationalitet, deler de samme politiske synspunkter eller følger samme religion, fordi det er bekvemt, og det får dem til at føle sig trygge. Ikke desto mindre er det ingen grund til at forkaste andre eller endnu værre hade dem. En humanist, der er navnet værdig, respekterer alle forskelle, naturligvis under forudsætning af, at de ikke nedbryder hinandens værdighed og integritet. Med andre ord viser han eller hun tolerance og opfører sig ikke som om, han eller hun var eller følte sig bedre. Det er et tegn på intelligens, fordi intolerance i enhver form generelt er karakteristisk for dumhed eller/og stolthed. Uheldigvis er denne svaghed, eller fejl for at være mere præcis, en af de mest almindelige, hvilket forklarer, hvorfor der er så mange konflikter mellem mennesker.

Med hensyn til emnet tolerance så vil vi minde om, at A.M.O.R.C.s motto er: *Den størst mulige tolerance indenfor den videst mulige frihed*. Det forklarer, hvorfor vi har kristne, jøder og muslimer, osv. iblandt os, sammen med mennesker, som ikke har nogen religion overhovedet. Nogle er endda ateister, og alligevel sætter de pris på vor Ordens broderlige natur. Yderligere har den altid inkluderet mænd og kvinder fra alle sociale kategorier og med forskellige og endda modsatte politiske opfattelser. Hvis Rosenkorsere, bag deres forskelligheder, er i stand til at vise gensidig respekt for hinanden og bevare

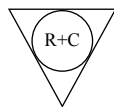

harmoniske relationer, hvorfor skulle menneskeheden så ikke kunne det?

Du er sandsynligvis fortrolig med Jesu ord: *Elsk din næste*, som han forklarede ved at sige, *at vi ikke skal gøre noget mod andre, som vi ikke ønsker; de skal gøre mod os*. Uanset om vi er ateister eller troende, og i sidste ende uanset hvilken religion vi har, så kan vi ikke benægte, at dette bud i sig selv sammenfatter den ideelle adfærd, som ethvert individ burde vælge i sin relation til andre. Og skønt vi er frie til at se på Jesus, og hverken betragter ham som en åndelig mester, eller en Messias, eller en frelser der æres i kristendommen, så kan vi hver især i det mindste erkende, at han var en enestående humanist, og at han reformerede hans tids skikke ved at være fortaler for solidaritet og fred, og han gik så vidt som at tilskynde folk til at elske deres fjender.

I dag er samfundet blevet for individualistisk forstået sådan, at ”enhver er sig selv nærmest” er blevet kultur. Under de kombinerede virkninger af materialisme og sociale og økonomiske kriser, som verden har oplevet i adskillige årtier, er flere og flere tilbøjelige til kun at tænke på deres egen personlige velfærd og vise ligegyldighed overfor andres. Sådan en holdning distancerer borgere fra hinanden og bidrager til at gøre samfundet umenneskeligt. Derudover er det et faktum, at kommunikationsmidlerne er blevet sat i stedet for direkte kommunikation, så vi ikke længere tager os tid til at tale med vore nære relationer eller med vore naboer, selv om vi praler med at have mange (virtuelle) venner på det og det sociale netværk. Hvilket paradoks! Lad os igen lære at samtale ved fysisk kontakt med andre, hjerte til hjerte, om ikke fra sjæl til sjæl.

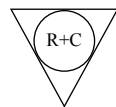
I Positio står der: *I virkeligheden ser vi, at svælget øges mere og mere mellem de mest velstående og de fattigste nationer. Vi kan iagttagende det samme fænomen i de enkelte lande mellem de fattigste og de velstillede klasser*. Situationen er fortsat med at blive værre end nogensinde. Ingen humanist kan forlige sig med denne situation, især

da fattigdom og elendighed ikke er skæbnebestemt, men er resultatet af dårlig styring af naturressourcer og er produkter af lokal, regional, national og international økonomi. Med andre ord skyldes de overvejende menneskelig egoisme og mangel på solidaritet. Og uanset om nationerne indser det eller ej, så afhænger deres overlevelse mere end nogensinde af deres evne til at dele og samarbejde, ikke kun mellem borgere fra et land, men også mellem lande. I mystiske termer vil vi sige, at som et resultat af globaliseringen, er deres respektive karma forbundet med hinanden på sådan en måde, at ingen nation nu vil være i stand til at få fremgang på den lange bane uden at tage hensyn til dem, som stadig er i nød.

Idet vi lige har refereret til globalisering tænker vi, at den er irreversibel, og at den derfor er formålsløs at gå imod. Siden menneskeheden kom til syne på Jorden, har den i stigende grad udvidet dens områder for aktiviteter og relationer, først fra en klan til en anden, så fra en landsby til en anden, fra et land til et andet og til sidst fra et kontinent til et andet. Med udviklingen af transport og kommunikation er verden blevet ét land. Det er en naturlig evolution, som vi skulle være glade for, for det er en vektor for gensidig forståelse og fred mellem folk. Men denne proces er kun i dens begyndelse og støder på et bredt spektrum af kulturer, mentaliteter, økonomiske og politiske systemer, så det stadig forværrer uligheden. Det er grunden til, at vi tænker, at processen skal fremskyndes og gives en humanistisk retning, så den er til gavn for alles velfærd.

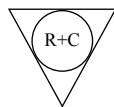
Lad os nu vende os mod et helt andet emne. Individualisme er ikke den eneste forhindring for humanisme, som Rosenkorsere forestiller sig eller håber. Der er også den betydning, som maskiner har fået gennem mekaniseringen og robotiseringen af industrielle processer. Mens disse skulle have været begrænset til at hjælpe mennesker i deres allermest slidsomme opgaver, så er de kommet til at erstatte dem med effektivisering og profit som motiv. Sådan overdreven anvendelse af maskiner i samfundet har ikke blot bidraget til at gøre det unen-

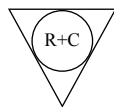
neskeligt, men også til at forøge det sociale problem med arbejdsløshed. Det er derfor blevet en presserende sag at genindføre mennesker i maskiners sted, hvor som helst det er muligt og at gøre sig fri af det materialistiske dogme, som består i at tænke og sige: *tid er penge*.

Men mennesker er ikke blot blodbrødre og søstre, uanset "race". De er også sjæle-venner, der udspringer fra den samme åndelige kilde, den universelle sjæl. Den væsentligste forskel på dem er deres niveau af indre udvikling eller den grad, som deres bevidsthed om deres egen guddommelige natur har nået. Vi skal måske tilføje, at vi har den opfattelse, at ethvert individ reinkarnerer så mange gange det er nødvendigt for at opnå dette niveau af bevidsthed og nå det stade af visdom, som vi har mulighed for at manifestere på Jorden. Hvis du accepterer dette princip eller snarere denne lov, så vil du forstå, at de forskelle, som eksisterer mellem individer i form af deres modenhed, dybsindighed, sans for ansvar og menneskelighed, hovedsagelig skyldes det faktum, at nogle har levet gennem flere inkarnationer end andre. Set fra det perspektiv er intet menneske bedre end andre; nogle er simpelthen mere åndeligt udviklede.

Hvis han eller hun ikke tror på Gud, så skal humanisten tro på mennesker og deres evne til at transcenderer sig selv for at vise deres bedre natur. Det er sandt, at når vi kigger tilbage på menneskehedens historie og på dens nuværende situation, så kan vi føle, at mennesker dybest set er individualistiske, og at de af skæbnen er bestemt til at skade hinanden som et resultat af deres svagheder og ufuldkommenheder. Men bag det ydre har de til en stor del udviklet deres bevidsthed. Over hele verden rejser flere og flere sig mod uretfærdighed og ulighed, de demonstrerer mod krige og for fred, de fordømmer diktatorer og andre totalitære regimer, de opfordrer til øget broderskab, de hjælper de nødlidende og bliver involveret i naturfredning osv. Dette sker, fordi ethvert menneske under tilskyndelse fra sjælen inspireres til det gode, det smukke og det sande, som Platon sagde. Enhver af os skal simpelthen blive bevidste om dette og handle derefter.

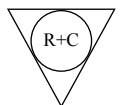
Gennem historien har mennesker vist kapacitet til at gennemføre ekstraordinære ting, når de kalder på den mest ædle og sindrige side af den menneskelige natur. Uanset om det er på områder som arkitektur, teknologi, litteratur, videnskaber, kunstarter eller i relationer mellem borgere i et enkelt land, så har de vist intelligens, kreativitet, sensitivitet, solidaritet og broderskab. Denne iagttagelse er opmuntrende i sig selv, fordi det bekræfter, at mennesker er tilbøjelige til at være gode og arbejde mod lykke for alle. Præcist af den grund skal man være humanist og have tillid til sig selv.

APPEL TIL ØKOLOGI

Efter vores opfattelse kan du ikke være humanist uden at være miljøforkæmper. Hvordan kan man ønske at alle mennesker skal være lykkelige uden at bekymre sig om at bevare planeten, som de bor på? Alligevel ved enhver af os, at den er i fare, og at menneskeheden for en stor del er ansvarlig for dette: forskellige former for forurening, ødelæggelse af økosystemer, alt for meget skovrydning, massakre på dyrearter, osv. Med hensyn til global opvarmning så er et langt overvejende flertal af videnskabsfolk enige om, at menneskelig aktivitet er ansvarlig for, om ikke årsag til den, og i det mindste bidrager mennesker til at forøge den, især gennem udledning af drivhusgasser. Yderligere har mange af dem forbundet denne opvarmning med forøgelsen af storme og naturkatastrofer af alle slags, med alle de deraf følgende tab i form af menneskeliv og materiel ødelæggelse. Under alle omstændigheder er det indlysende, at hvis der ikke på kort sigt foretages handlinger i global skala for at gøre en ende på de dårligdomme, som vi påfører vores planet, så vil den blive ubeboelig for milliarder af mennesker og måske for hele menneskeheden.

I gamle civilisationer blev Jorden anset for at være Moder til alle levende ting og var genstand for Moder Jord kulten. Nutildags har kun urbefolkninger, så som de australske aboriginere, amazon-indianere og afrikanske pygmæer – for at nævne de bedst kendte, bevaret denne opfattelse. Nutidens mennesker har fået den opfattelse, at Jorden primært er en kilde til forskellig slags profit, og det i en sådan grad at udnytte den udover alle rimelige grænser og til skade for dens helbred. Når vi anvender *helbred*, når vi taler om vores planet, så er det fordi, det er indlysende for os, at den er en levende og endda bevidst ting. Man behøver blot at se på de livskræfter, som den fremviser i naturen og den intelligens, som den udtrykker gennem dens forskellige riger, for ikke at tale om alt det der udgør dens skønhed.

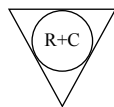

Dette er så sandt, så selv en ateist ville dyrke den som gud og betragte den som et mesterværk i skabelse.

Ifølge videnskabsfolk opstod Jorden for omtrent fire og en halv milliarder år siden, livet opstod for cirka fire milliarder år siden, og hominiderne for cirka tre millioner år siden. Men på mindre end et århundrede har vi grebet så forstyrrende ind på den, at dens fremtid så vel som vor egen er truet, i en sådan grad, at dens tilstand er emne på internationale topmøder. Uheldigvis forbliver disse topmøder teoretiske og udmønter sig som konsensus beslutninger, som langt fra er tilstrækkelige til at vende situationen. A.M.O.R.C. er ivrig efter at bidrage til at øge opmærksomheden på temaet økologi og udgav i 2012 en *opfordring til åndelig økologi*, som blev læst højt i det brasilianske senat under *Earth Summit* i Rio. Lignende seminarer har fundet sted i forskellige lande, men de bekendtgjorte beslutninger forbliver latterlige set i lyset af situationen og fortsætter med at være kilde til konflikt mellem forskellige socio-økonomiske interesser.

Størstedelen af de udviklede lande, inklusiv de rigeste i verden, har udviklet sig ved at favorisere økonomi på bekostning af økologien. Det er indlysende, at hvis udviklingslandene følger den samme økonomiske model, som er grundlagt på overproduktion og overdreven forbrug, så vil de miljømæssige problemer, som vi står overfor, forøges og forværres drastisk. Dette er uheldigvis den retning udviklingslandene tager i dag, og ved at betragte det eksempel, som vi har givet, så kan ingen bebrejde dem det. Ved at give tingenes aktuelle tilstand kan vi blot håbe på, at de trods alt vil være i stand til at gøre sig fri af denne model og erstatte den med et system, som forener økonomi og økologi. Dette vil være en stor og nyttig lektion for hele menneskeheden.

Rosenkorsere er ikke drømmere, der kun er optaget af en åndelig side af tilværelsen. Vi er virkelig mystikere i ordets etymologiske betydning, hvilket betyder mænd og kvinder, som er interesserede i studiet af livets mysterier, men vi ved, at det er ”hernede”, at vi skal

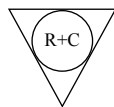

etablere det paradys, som religionerne placerer i livet efter døden. For at gøre det så skal mennesker lære at styre naturressourcerne og de produkter, de skaber på en klog måde, og det er derfor, det er nødvendigt at sikre, at alle niveauer og aspekter af økonomien gavner alle mennesker og alle deres borgere ligeligt, ud fra en respekt for menneskelig værdighed og for naturen.

Hvad kunne få mennesker til at udvikle en økologisk økonomi? Kunne frygten for at blive offer for global opvarmning og naturkatastrofer forbundet med den? Tilsyneladende ikke, fordi gennemsnitsmennesket er tilbøjelig til at tænke, at det kun sker for andre. Så længe han eller hun ikke er personligt berørt og ikke er skadet af det, vil han eller hun blot sympatisere med ofrene, muligvis bidrage med de og de velgørende ting til ofrenes fordel og fortsætte med livet og håbe på at blive sparet for den slags katastrofer. Skal vi vente på, at mange flere mennesker er blevet berørt, inklusiv og frem for alt de udviklede velstående lande, for at menneskeheden til sidst vil se fakta i øjnene? Jorden, vores Moder, er ikke desto mindre meget syg og risikerer at blive ubeboelig for et meget stort antal mennesker.

Udover det stigende antal mennesker, der er berørt af naturkatastrofer, som forøges i alle dele af kloden, så skal der bemærkes, at ifølge nogle videnskabsfolk er den forventede levealder, som ellers var steget støt i de sidste årtier i de fleste lande, begyndt at aftage. Samtidig er antallet af kræfttilfælde steget voldsomt. Hvorfor? Hovedsageligt fordi luften vi indånder, vandet vi drikker og maden vi indtager, er kraftigt forurenset (nitrater, fosfater, pesticider, farvestoffer og konserveringsmidler), som uvægerligt fører til organiske, cellulære og endda genetiske forandringer. Når vi forbinder dette med det faktum, at forbrug af alkohol, tobak og andre rusmidler er stigende i en eksplosiv grad, så er det næppe overraskende, at menneskehedens helbred står over for en alvorlig trussel om kort tid.

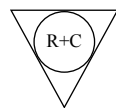
En anden fare, og en stor en af slagsen, der truer mange individers helbred er: mængden af elektromagnetiske bølger, der afgives

fra computere, mobiltelefoner og andre elektroniske apparater. Det er endnu for tidligt for os at vurdere resultatet af den elektroniske forurening, men der er ingen tvivl om, at den er ansvarlig for forskellige sygdomme. Det er ikke et spørgsmål om at bestride anvendelsen af disse apparater. Imidlertid skulle der gøres alle bestræbelser på at sikre, at brugen af dem ikke fører til forskellige sygdomme, hvilket indebærer ansvarlighed af dem, som fremstiller og sælger dem. Yderligere anvender mange brugere dem uklogt, idet de overdriver brugen af dem til skade for deres helbred. Som et eksempel er det et kendt faktum, at antallet af hjerne-tumorer er steget betragteligt, siden mobiltelefoners komme, især hos unge mennesker.

En mere metafysisk forurening påvirker menneskeheden i form af negative tanker, som mennesker skaber gennem had, ondskab, bitterhed, intolerance, vrede, jalousi, osv. For det første har sådanne tanker en negativ virkning på de mennesker, der rummer dem og sender dem ud, også selv om de ikke objektivt er bevidste om det. Over tid forårsager de til sidst fysiske og psykiske problemer, som kan føre til alvorlige sygdomme. For det andet angriber de det kollektive ubevidste og fylder det med negative vibrationer, som til gengæld fostrer situationer med had, ondskab, bitterhed, osv. Omvendt gavner enhver positiv tanke ikke blot personen, som producerer den, men også menneskehedens kollektive bevidsthed. I lyset af dette har Rosenkorsere i århundreder viet sig til det, de kalder *åndelig alkymi*.

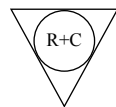
Hvor der er sygdom er der medicin! Selv om det må erkendes, at den – sammen med kirurgi – har bevirket store fremskridt og på en vigtig måde har bidraget til at forbedre helbred, er det ikke uden dens svagheder og endda afvigelser. Lige som tilfældet er på mange områder af menneskelige aktiviteter, er den påvirket af penge i en sådan grad, at man kan sige, at sygdom er ”penge-maskinen” i de store medicinal og farmaceutiske virksomheder. Det er et kendt faktum i dag, at en stor del medicin er placebo og ikke har de virkninger, som de er tilskrevet. Med hensyn til dem, der har beviselig terapeutisk egenska-

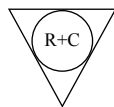
ber, så har nogle af dem katastrofale bivirkninger. Det samme gælder for mange vacciner, hvoraf nogle har medvirket til at ødelægge det naturlige menneskelige immunsystem. Igen vil vi understrege det faktum, at vi ikke forkaster hverken medicin eller kirurgi. Men det ville være rent hykleri at sige, at det eneste mål med det ene eller andet er at behandle eller hele.

Uanset om det er på det medicinske område eller andre områder, så må mennesket holde sig tæt til naturen. Lige så snart de forvilder sig bort fra den, så bryder de bånd med naturlige love og er i modstrid med deres egen velfærd. Gennem uvidenhed, stolthed eller grådighed har de imidlertid for længe forsøgt at dominere den, når de skulle have samarbejdet med den. Blændede af deres selv-vigtighed har de glemt, at den intelligens, naturen udviser, er uendelig større end menneskehedens, og at dens kraft praktisk talt ikke har nogen grænse undtagen for dem, som udnytter den. Homo sapiens sapiens, det navn som videnskabsfolk har givet til vores art, og som bogstavelig talt betyder *mennesket som ved at det ved*, er helt sikkert meget langt fra at kende det essentielle faktum, at det skylder naturen alt, og at det er ingenting uden den.

For os er Jorden ikke blot planeten, som mennesker bor på. Den er også baggrunden for deres spirituelle udvikling og tillader hver eneste én at blive fuldbyrdede som levende sjæle. Den har derfor både et jordisk og et himmelsk kald, som er det, de viseste tænkere og filosoffer har belært os om gennem tiderne over hele verden. Indtil menneskeheden erkender denne sandhed og handler efter den, vil materialismen og individualismen, som er fremherskende lige nu, gradvist blive værre med alle de deraf følgende negative resultater for den selv og for naturen. Mere end nogensinde er der presserende behov for at genoprette den Treenighed, som er grundlag for alle esoteriske traditioner, og som civilisationen selv kunne indføre: Menneskehed – Natur – det Guddommelige. Så længe den ikke gør det, så vil den forblive i dens nuværende tilstand af lidelse og vil være ude af stand til at nå det harmoniske stade, som den er bestemt til.

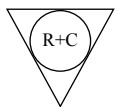
Som vi alle ved, er Jorden også hjem for en mængde dyr, nogle vilde og andre tamme. De ejer også en sjæl, som er individuel for de mest udviklede og kollektiv for de mindre udviklede. Faktisk er alle levende ting besjælet af den Universelle Sjæl og dens særlige bevidsthed. Hver af dem manifesterer denne sjæl og denne bevidsthed i større eller mindre udstrækning, afhængig af dens position i livskæden og af dens særlige organisme. Dette er grunden til, at de ikke ejer samme niveau af intelligens og sensitivitet. I intet tilfælde er der noget tomrum eller nogen grænser mellem naturens riger, for de er levendegjort af den samme livskraft og er del af den samme kosmiske udviklingsproces, som er set på vores planet. Selvfølgelig er menneskeriget det mest fremskredne i hele denne proces, dette betyder dog ikke, at det har rettigheder over andre, men pligter mod dem i stedet for.

AFSLUTNING

Dette var de tanker, som vi ønskede at dele med dig i denne *Appellatio*. Vi tror virkelig, det er blevet bydende nødvendigt for os at bevæge os i en åndelig, humanistisk og økologisk retning med hensyn til vores individuelle og kollektive adfærd. Men hvis en højere prioritering skulle gives, så skulle det være til fordel for økologien. Hvis menneskeheden får succes med at finde en langsigtet løsning på de sociale og økonomiske problemer, som den støder ind i, men hvis Jorden samtidig er blevet ubeboelig eller vanskelig at leve på for størstedelen af dens indbyggere, hvad er så meningen med og glæden ved at leve der? Med hensyn til dette emne så har de, der regerer landene og nationerne et kæmpe ansvar, idet de har magt til at træffe beslutninger og sikre, at de bliver gennemført. Hvis folk mister interessen for økologi og ikke gør noget på deres niveau for at bevare naturen, så er det klart, at situationen vil fortsætte med at blive værre, og fremtidens generationer vil arve en planet, som blot er en skygge af dens gamle jeg.

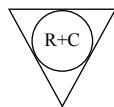
Og for det andet, med fare for at overraske dig, skal humanisme prioriteres og ikke åndelighed. At placere mennesker i hjertet af socialt liv uden at gøre forskel og samtidig værne om naturen, kan kun fremkalde velfærd og lykke for os alle. Dette indebærer at se en forlængelse af sig selv i enhver person, til trods for forskelle og uligheder mellem os. Dette vil ikke være nogen let sag, for vi har hver især et ego, som er tilbøjelig til at gøre os individualistiske og føre os til at placere vore egne interesser, vor families interesser og folk som står os nær foran andres. Når det føres ud i det ekstreme, så er denne egoistiske og endog selviske holdning den bagvedliggende årsag til diskrimination, adskillelse, splittelse, modsætninger, udelukkelse og andre former for afvisninger af individer. I den anden ende af skalaen er humanisme synonym med tolerance, fællesskab, generøsitet, empati – i et ord: broderskab. Det er baseret på ideen om, at alle mennesker er borgere i verden.

Behovet for at tage hensyn til miljøet er indlysende, planetens tilstand taget i betragtning. På samme måde kan ethvert sensitivt, intelligent individ forstå, hvorfor det er godt at være humanistisk, endda uden selv at være det. På den anden side er der i princippet ingen objektiv grund til at være åndelig, især da det er umuligt at bevise sjælens eller Guds eksistens, endog i den forståelse som tillægges det guddommelige af Rosenkorserne. Så selv om åndelighed for os synes at være essentiel for at bevare lykke og give fuld værdi til livet, så kan vi forstå, at man kan være ateist. Når det er sagt, så er det indlysende for os, at universet, Jorden og menneskeheden ikke er her ved et uheld, men er del af en transcendent, om ikke guddommelig Plan. Det er lige netop af den grund, at vi har evnen til at studere skabelsen og spekulere over den dybere mening med eksistensen. Her er vi både aktører og tilskuere til den Kosmiske Evolution, sådan som den manifesterer sig selv i kosmos og på vor planet.

Du er måske økolog og humanist, men ikke åndelig? Med mindre du er fundamentalt materialistisk, så betyder det, at du måske ikke tror på Gud, men at du i det mindste tror på naturen og menneskeheden, og det er både respektabelt og prisværdigt. Som sådan skelner vi mellem en materialist og en ateist. Som en tommefingerregel anser materialisten materielle ejendele for at være idealet, som han eller hun lever for, ofte til skade for naturen og uden hensyn til andre. Mens ateisten almindeligvis er troende uden at være bevidst om det, eller han har mistet troen i den religiøse betydning. Under alle omstændigheder tænker vi, at åndelighed (og ikke religiøsitet) i sig selv er en vektor for humanisme og økologi, for – som vi tidligere har forklaret – den er baseret på kundskab om de guddommelige love, i betydningen naturlige, universelle og åndelige love. Enhver, der søger denne kundskab, selv om han eller hun endnu ikke har opnået den, er af natur idealist.

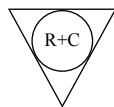
Antropologer tror, at den ”moderne” menneskehed opstod for to hundrede tusinde år siden. Sammenlignet med et menneskeliv kan den synes gammel. Men i forhold til evolutionscykler er den i sin ung-

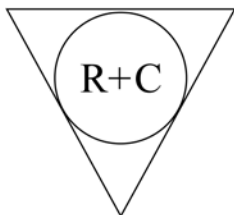
dom og viser alle dens karakteristika, idet den søger sin egen identitet, den leder efter dens bestemmelse, er sorgløs og endda overmodig, den anser sig selv for udødelig, giver efter for lyster i overmål, trodser forstandighed og ignorerer sund fornuft. Dette udviklingstrin med dens andel af vanskeligheder, prøvelser og fejltagelser, men samtidig med tilfredsstillelse, succeser og håb, er en nødvendig overgang, som skulle tillade den at vokse op, modne, blomstre og til sidst nå til fuldkommengørelse. Men for at det kan finde sted, skal den blive voksen.

Til sidst og i lyset af det ovenforstående, er det mere end nogensinde vort håb, at menneskeheden vil tage en åndelig, humanistisk og økologisk retning, så den kan blive født igen og bane vej for en *ny menneskehed*, genskabt på ethvert plan. Rosenkorserne i det 17. århundrede opfordrede allerede til en sådan genskabelse i *Fama Fraternitatis*. Afvist af religiøse, politiske og økonomiske konservative på den tid blev denne opfordring kun bemærket af fritænkere. I betragtning af den aktuelle situation i verden, tænkte vi, at det var gavnligt og nødvendigt at forny denne appel i håb om, at den denne gang vil få en positiv modtagelse.

Således er det!

Forseglet den 6. januar 2014

Rosenkors-året 3366

